

У пошуках витоків Нілу.

З античних часів вважалося, що витік річки Ніл знаходиться в так званих Місячних горах в глибинах континенту. Існували підозри, що їх кілька, але досягти їх в той час нікому з представників тогочасних цивілізацій не вдалося.

Лише в XVII столітті для зв'язків з ефіопською християнською церквою на схід Африки прибувають португальські єзуїти. Принаймні два з них Паес і Лобо, бачили витoki Голубого Нілу. Щоправда їх повідомлення були опубліковані лише в XX столітті. Пізніше, в 1790 році, шотландець Джеймс Брюс докладно розповів про особливості витoku Голубого Нілу в своєму творі «Мандрівка в пошуках джерела Нілу».

Щодо походження Білого Нілу, до 70х років XIX століття не було єдиної думки. Деякий час переважала думка про існування в центрі континенту величезного озера, з якого беруть початок Конго, Нігер і Ніл. За пріоритет відкриття витoku Нілу боролось багато дослідників, але знайти безпосередні витoki Білого Нілу вдалося лише Джону Спіку в 1858-60 роках. Тоді ж ним було відкрито і найбільше африканське озеро – Вікторія.

Остаточо вирішив «проблему Нілу» Генрі Стенлі, відкривши річку Кагера в 1874 році.